

Rättsfallssamlingen

Mål T-383/21

**La Banque postale
mot
Gemensamma resolutionsnämnden**

Tribunalens dom (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) av den 20 december 2023

”Ekonomiska och monetära unionen – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Gemensam resolutionsfond (SRF) – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) beslut om beräkning av förhandsbidrag för år 2021 – Motiveringsskyldighet – Principen om god förvaltnings sed – Principen om ett effektivt domstolsskydd – Invändning om rättsstridighet – Begränsning av domens rättsverkningar i tiden”

1. *Ekonomisk och monetär politik – Ekonomisk politik – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag – Förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden – Syfte – Försäkringssyfte – Säkerställande av att finanssektorn tillhandahåller tillräckliga finansiella medel – Incitament för instituten att driva verksamhet enligt en mindre riskfylld modell (Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014, skäl 41; Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59, skälen 105–107)*

(se punkt 42)

2. *Grundläggande rättigheter – Stadgan om de grundläggande rättigheterna – Likabehandling – Unionslagstiftning på ett särskilt politikområde – Vissa ekonomiska aktörer påverkas på olika sätt med hänsyn till deras individuella situation eller de nationella bestämmelserna – Icke-diskrimineringsprincipen – Åsidosättande – Föreligger inte (Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 21)*

(se punkt 60)

3. *Europeiska unionens institutioner – Utövande av befogenheter – Befogenhet som kommissionen har getts för att anta delegerade rättsakter – Omfattning – Komplicerade bedömningar och uppskattningar – Omfattande utrymme för skönsmässig bedömning – Direktiv 2014/59 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag – Fastställande av kriterier för justering av förhandsbidragen – Domstolsprövning – Gränser (Artikel 290 FEUF; Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59, artikel 103.7; kommissionens förordning 2015/63, artiklarna 6 och 7 och bilaga I)*

(se punkterna 151–153 och 155)

4. *Unionsrätt – Principer – Rättssäkerhet – Unionslagstiftning – Krav på klarhet och precision – Gränser*

(se punkterna 189–192)

5. *Institutionernas rättsakter – Motivering – Skyldighet – Omfattning – Beslut av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) om fastställande av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden – Ej nödvändigt att detta beslut innehåller alla uppgifter som gör det möjligt att kontrollera huruvida beräkningen av bidragen är korrekt – Avvägning mellan motiveringsskyldigheten och den allmänna principen om skydd för de berörda institutens affärshemligheter – Lagenligheten av bestämmelser i delegerad förordning 2015/63 som avser metoden för beräkning av förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden*

(Artikel 296 andra stycket FEUF; Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014; Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59; kommissionens förordning 2015/63)

(se punkterna 195–198, 214, 216 och 217)

6. *Unionsrätt – Principer – Rätten till försvar – Rätten till ett effektivt domstolsskydd – Räckvidd – Beslut av Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) om fastställande av förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden – Den kontradiktoriska principen – Undantag – Den allmänna principen om skydd för affärshemligheter – Avvägning – Tillåtet*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 47; Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014; Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59; kommissionens förordning 2015/63, artiklarna 4–7 och 9 och bilaga I)

(se punkterna 246–251 och 254–258)

7. *Institutionernas rättsakter – Motivering – Skyldighet – Omfattning – Den som har antagit rättsakten ger förklaringar rörande skälen till rättsakten under förfarandet vid unionsdomstolen – Villkor – Inga motsägelser och krav på att förklaringarna överensstämmer med dessa skäl*
(Artikel 296 andra stycket FEUF)

(se punkterna 293–296)

Resumé

La Banque Postale (nedan kallad sökanden) är ett kreditinstitut etablerat i Frankrike.

Den 14 april 2021 antog Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) ett beslut, i vilket den fastställde¹ förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden för år 2021 för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag, däribland sökanden (nedan kallat det angripna beslutet).²

En talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet har väckts vid tribunalen, vilken har bifallit talan. Efter att ha underkänt flera invändningar om att förordning nr 806/2014, delegerad förordning 2015/63³ och genomförandeförordning 2015/81⁴ är rättsstridiga, har tribunalen gett viktiga förtydliganden om dels omfattningen av den motiveringsskyldighet som åligger SRB, dels dess samband med iakttagandet av principen om god förvaltningssed och principen om ett effektivt domstolsskydd.

Tribunalens bedömning

Vad, för det första, beträffar den grund som avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, åberopade sökanden en bristfällig motivering i det angripna beslutet vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån.

Tribunalen påpekar först att enligt den tillämpliga lagstiftningen ska de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden, vid utgången av den inledande perioden på åtta år från och med den 1 januari 2016 (nedan kallad den inledande perioden), uppgå till den slutliga målnivån, vilken motsvarar minst 1 procent av de garanterade insättningarna i alla institut auktoriserade på territorierna i alla de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen. Under den inledande perioden ska sedan förhandsbidragen fördelas så jämnt som möjligt över tiden till dess att den slutliga målnivån uppnås. De bidrag som varje år ska betalas in av alla institut auktoriserade på territorierna i alla de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen ska vidare inte överstiga 12,5 procent av den slutliga målnivån. Vad beträffar metoden för att beräkna förhandsbidragen, ska SRB dessutom fastställa förhandsbidragens storlek på grundval av den årliga målnivån, med beaktande av den slutliga målnivån och utifrån det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar under föregående år, beräknat kvartalsvis, i samtliga institut som auktoriserats på territorierna i de medlemsstater som deltar i den gemensamma resolutionsmekanismen. Slutligen ska SRB beräkna förhandsbidraget för varje institut på grundval av den årliga målnivån, vilken ska fastställas med hänsyn till den slutliga målnivån och i enlighet med den metod som anges i delegerad förordning 2015/63.

Det framgår av det angripna beslutet att SRB i förevarande fall fastställde den årliga målnivån till 11 287 677 212,56 euro, för bidragsperioden 2021. I nämnda beslut förklarade SRB i huvudsak att den årliga målnivån skulle fastställas på grundval av en analys av utvecklingen av garanterade insättningar under föregående år, på grundval av varje relevant utveckling av den ekonomiska ställningen och på grundval av en analys av de indikatorer som avser fasen i konjunkturcykeln

¹ I enlighet med artikel 70.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

² Beslut SRB/ES/2021/22 av Gemensamma resolutionsnämnden av den 14 april 2021 angående beräkningen av förhandsbidragen för år 2021 till den gemensamma resolutionsfonden.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁴ Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).

och de verkningar som procykliska bidrag har på institutens finansiella ställning. SRB ansåg att det var lämpligt att fastställa en koefficient som grundade sig på denna analys och på de finansiella medel som fanns tillgängliga i den gemensamma resolutionsfonden (nedan kallad koefficienten), och tillämpade denna koefficient på en åttondel av det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020, för att erhålla den årliga målnivån. SRB redogjorde därefter för det tillvägagångssätt som hade tillämpats för att fastställa koefficienten. Med hänsyn till dessa överväganden fastställde SRB koefficientens värde till 1,35 procent. Den beräknade därefter den årliga målnivån, genom att multiplicera det genomsnittliga beloppet av garanterade insättningar år 2020 med denna koefficient och genom att dividera resultatet av denna beräkning med åtta.

Om SRB i det avseendet är skyldig att, genom det angripna beslutet, ge instituten förklaringar avseende metoden för att fastställa den årliga målnivån, måste dessa förklaringar överensstämma med de förklaringar som SRB har gett under domstolsförfarandet och som avser den metod som faktiskt tillämpades. Så är emellertid inte fallet i förevarande mål.

Vid förhandlingen uppgav nämligen SRB att den hade fastställt den årliga målnivån för bidragsperioden 2021 genom att tillämpa en metod i fyra steg, varav de två sista stegen bestod i att dra av de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden från den slutliga målnivån, för att beräkna det belopp som återstod att kräva in fram till slutet av den inledande perioden, och genom att dividera sistnämnda belopp med tre.

Tribunalen konstaterar att de två sista stegen i beräkningen inte på något sätt har kommit till uttryck i den matematiska formel som i det angripna beslutet uppges ligga till grund för fastställandet av den årliga målnivån.

Detta konstaterande påverkas inte heller av SRB:s påstående om att den i maj 2021 offentliggjorde faktabladet, vilket innehöll en skala som angav de eventuella beloppen för den slutliga målnivån, och på sin webbplats offentliggjorde storleken på de disponibla finansiella medlen i den gemensamma resolutionsfonden. Oberoende av frågan huruvida sökanden verkligen hade kännedom om dessa belopp, var dessa belopp i sig inte sådana att de gjorde det möjligt för sökanden att förstå att de två sista stegen i beräkningen faktiskt hade tillämpats av SRB. Det ska för övrigt tilläggas att i den matematiska formeln omnämndes inte ens dessa.

Liknande bristande överensstämmelser påverkar även det sätt på vilket koefficienten på 1,35 procent fastställdes, vilken dock har en mycket viktig roll i denna matematiska formel. Det framgår nämligen av de förklaringar som SRB gav vid förhandlingen att denna koefficient fastställdes för att kunna motivera resultatet av beräkningen av beloppet för den årliga målnivån, det vill säga efter det att SRB hade beräknat detta belopp med tillämpning av de fyra stegen i den metod som faktiskt tillämpades. Detta tillvägagångssätt framgår inte på något sätt av det angripna beslutet.

Vidare låg den uppskattade slutliga målnivån, enligt faktabladet, på en skala som inte överensstämmer med den skala för ökningstakten för garanterade insättningar på mellan 4 procent och 7 procent som anges i det angripna beslutet. SRB uppgav nämligen vid förhandlingen att den, vid fastställandet av den årliga målnivån, hade beaktat en ökningstakt för garanterade insättningar på 4 procent – som var den lägsta procentsatsen i den andra skalan – och att den på så sätt hade fått fram den uppskattade slutliga målnivån på 75 miljarder euro – som utgjorde det högsta värdet i den första skalan. Det visar sig således föreligga en brist på

överensstämmelse mellan dessa två skalor. Under dessa omständigheter var sökanden inte i stånd att avgöra på vilket sätt SRB hade använt skalan som avser utvecklingstakten för dessa insättningar för att komma fram till beräkningen av den uppskattade slutliga målnivån.

Tribunalen finner, vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån, att den metod som faktiskt tillämpades av SRB, vilken tydligt angavs vid förhandlingen, inte motsvarar den metod som beskrivs i det angripna beslutet, vilket gör att de faktiska skälen, med hänsyn till vilka denna målnivå fastställdes, inte kunde identifieras på grundval av det angripna beslutet vare sig av instituten eller av tribunalen. Det angripna beslutet är således bristfälligt motiverat vad gäller fastställandet av den årliga målnivån.

Vad, för det andra, beträffar de grunder som avser att SRB åsidosatte principen om god förvaltningssed och principen om ett effektivt domstolsskydd, avsåg sökandens argument närmare bestämt att det saknas uppgifter i det angripna beslutet avseende fastställandet av "justeringsgraden för garanterade insättningar" som används för att bestämma den årliga målnivån, det vill säga koefficienten.

Tribunalen erinrar i det avseendet om att SRB åsidosatte motiveringskyldigheten vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån.

Det framgår av artikel 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av rättspraxis att motiveringen av ett beslut av ett unionsorgan utgör en av förutsättningarna för att principen om god förvaltningssed och principen om ett effektivt domstolsskydd ska vara effektiva.

Tribunalen drar av detta slutsatsen att den bristfälliga motiveringen i det angripna beslutet vad beträffar fastställandet av den årliga målnivån också utgör ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed och principen om ett effektivt domstolsskydd. Tribunalen finner därför att talan ska bifallas såvitt avser de åberopade grunderna.

Med beaktande av rättsstridigheterna i det angripna beslutet, ogiltigförklarar tribunalen det angripna beslutet i den del det avser sökanden.

Med hänsyn till omständigheterna i det aktuella fallet beslutar dock tribunalen att låta verkningarna av det angripna beslutet, i den del det rör sökanden, bestå till dess att ett nytt beslut från SRB om fastställande av sökandens förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden för bidragsperioden 2021 har trätt i kraft, inom en rimlig tidsfrist som inte får överstiga sex månader från den dag då förevarande dom meddelas.